

[Holdgaard.]

Naar Ministeren siger, at Lovforslaget er fremsat for tidligt, og begrundet det med, at der til Ministeriet kun er fremsat Krav i eet Tilfælde, saa maa man ikke glemme, at vi i Fjor fik vedtaget et Lovforslag, hvorved man midlertidigt forhøjede Beløbet med en Trediedel. Man har altsaa denne Trediedel mindre i Aar, og derfor er det muligt, der vil fremkomme større Krav.

Jeg synes ikke, det er nogen særlig god Udvej, man anviser de Kommuner, hvor det er godtgjort, at det personlige Tillæg ikke er tilstrækkelig stort, at man jo kan hjælpe de gamle gennem Fattiglovens § 63, saaledes som Ministeren gjorde gennem sin Departementschef ved Sogneraadsforeningernes Delegeretmøde. Derved har man i Virkeligheden indrømmet, at det personlige Tillæg er for lille, for hvis Ministeren var sikker paa, at det var stort nok, behøvede han ikke at lade Departementschef Martensen-Larsen rejse ud til Sogneraadsforeningernes Delegeretmøde og henvise til Fattiglovens § 63. Alene det, synes jeg, danner Grundlag nok for Fremsettelsen af et saadant Lovforslag.

Naar Ministeren saa yderligere udtaler, at det Forslag, der blev drøftet paa Sogneraadsforeningernes Delegeretmøde den 27. Oktober, ikke fik Støtte fra nogen Side udover Forslagsstillernes, maa det vistnok bero paa en Fejlhuskning. Jeg har her et Referat fra dette Møde, hvoraf det fremgaar, at i alt Fald Sogneraadsformanden fra Vanløse til Dels gav Forslaget Tilslutning, idet han ønskede, at Kommunalbestyrelserne skulde have Frihed til at vælge, om de vilde benytte Adgangen til at komme ind under Bestemmelserne for Købstæder. Længere nede i Referatet ses det, at Sogneraadsformand R. Christensen fra Brædstrup og Sogneraadsmedlem S. Rasmussen, Femholt, støttede Forslaget fra Viborg Amt. Jeg nævner dette, fordi det ikke skal staa uimodsagt, hvad Ministeren her hævdede, at Forslaget fra Viborg Amt ingen Tilslutning fik.

Ministerens Begrundelse, at de 200 000 Kr., der var stillet til Raadighed i Fjor, ikke er brugt, er ikke tilstrækkelig til at afvise det foreliggende Lovforslag. For naar der er brugt 100 000 Kr., kan det jo udmærket forholde sig saaledes, at der i enkelte Kommuner, selv om det ikke nær er alle, er stor Brug for et større Beløb, end der er stillet til Raadighed. Jeg har aldrig hævdet, at Beløbet ikke er tilstrækkeligt i visse Kommuner; det, vi har hævdet, er, at der vil

være visse Landkommuner, hvor det til Raadighed stillede Beløb er ganske utilstrækkeligt, og derfor kan jeg ogsaa kun være tilfreds med, at man vil foretage en Undersøgelse, saa man kan faa konstateret, hvorledes det forholder sig. Men jeg er enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i, at der ikke er nogen Grund til at vente med et saadant Lovforslag, for det er jo kun en Bemyndigelse, man giver Landkommunalbestyrelserne.

Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal, baade til den højtærede Minister og til Venstres Ordfører: hvorfor er man saa bange for at give Landkommunalbestyrelsernes Medlemmer den samme Frihed, som Medlemmerne af Købstædernes Kommunalbestyrelser har? Det har jeg aldrig forstaaet, for det er jo saaledes i stor Udstrækning endnu, at det er Partifæller af de Herrer, der danner Flertallet ude i de Kommuner. Er man bange for, at de skal flutte sig for meget med Pengene, at de skal være for godgørende overfor Aldersrentenydere? Jeg tillader mig altsaa at spørge: hvorfor er man bange for at give Kommunalbestyrelserne paa Landet samme Bevægelsesfrihed som i Købstæderne? Det er kun det, vi ønsker, og derfor synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund for Ministeren til at afvise det foreliggende Lovforslag. Det er et let overskueligt, ja, man kan ogsaa godt sige, beskedent Forslag, der kun tager Sigte paa, at man sætter Kommunalbestyrelserne til at afhjælpe den nødvendige Trang i visse Kommuner hos Aldersrentenyderne. Derfor vil jeg saa varmt, som jeg kan, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til villig og hurtig Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Den ærede sidste Taler mente, at der ikke var nogen Grund for mig til at være forbavset over dette Lovforslags Fremkomst, for, sagde den ærede Taler, vi har under vore Møder ude i Landet, der er blevet afholdt forud for Landstingsvalget, haft Indtrykket af, at Ministeren tilstrækkeligt skaffede sig Sikkerhed for, at de Løfter, vi med Hensyn til en Forbedring af Sociallovgivningen afgav, havde vi ogsaa i Sinde at holde.

Det kan være meget godt, at man vil holde sine Løfter. Men jeg synes, at man skulde skaffe sig et Grundlag for at stille Forslag om nye og øgede Udgifter for Staten og Kommunerne. Jeg synes, at det ikke vilde have klædt det ærede Medlem ilde, om han havde søgt at tilvejebringe virkelige Oplysninger i denne Sag, saaledes at han havde haft nogen Oversigt over, hvilken Ud-